

عنوان مقاله:

مدل سازی ارزیابی تخریب زمین و ارائه سیستم هشدار اولیه بیابان زایی

محل انتشار:

مجله مهندسی اکوسیستم بیابان، دوره 3، شماره 5 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

غلام رضا راهداری - سازمان جنگلها، مراتع و آبخیزداری

اکبر فخیره - دانشگاه زابل

علی رضا شهریاری - دانشگاه زابل

حسن خسروی - دانشگاه تهران

محمدرضا راهداری - دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

تخریب زمین در مناطق خشک به عنوان پدیده ای فیزیکی-زیستی و اقتصادی-اجتماعی شناخته شده است و در نهایت، منجر به کاهش حاصلخیزی خاک می شود. فرایندهای متعددی باعث ایجاد این پدیده می شود که یکی از آن ها بیابان زایی است. در این تحقیق، نخست روند بیابان زایی با استفاده از مدل IMDPA در یک دوره ده ساله در بیابان های ساحلی جنوب شرق ایران مورد مطالعه قرار گرفت و سپس با تعیین حدود آستانه ای برای هریک از شاخص های مورد مطالعه، سیستم هشدار اولیه بیابان زایی (D-EWSs) ارائه شد. از نتایج به دست آمده از نقشه های محدوده هشدار در معیار اقلیم، می توان چنین بیان کرد که منطقه مورد مطالعه در یک روند غیرخطی برای عبور از آستانه ها قرار داشته است، به طوری که بازه زمانی ۱۳۸۴-۱۳۸۱ منطقه از حدود آستانه ای عبور کرده و در محدوده هشدار قرار گرفته و بعد از آن روندی صعودی را طی کرده است. باید اشاره کرد که نتایج حاصل از تجزیه و تحلیل معیار آب نیز نشان دهنده این موضوع بود که در بازه زمانی ۱۳۸۳-۱۳۸۱ از نظر شاخص سطح نوسانات سفره روندی صعودی را در ابتدا داشته و در طول سال های ۱۳۸۴-۱۳۸۵ روند سطح سفره به طور شگفت انگیزی افزایش یافته، اما در نهایت با توجه به بهبودی بارش در سال ۱۳۸۶، این موضوع از شدت خود کاسته است.

کلمات کلیدی:

ارزیابی، تخریب زمین، بیابان زایی، سیستم هشدار اولیه، IMDPA

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1935050>

